

3 Vragen aan...

15

Hetti Willemse en Tineke van den Klinkenberg:
auteurs 'Thuis Wezen, gesprekken over waardige zorg'

1 Wat was precies de aanleiding om dit boekje te maken?

Beiden zijn we door ons werk (als voormalig wethouder, bestuurder, toezichthouder, directeur van een koepelorganisatie) goed thuis in de zorgsector en hebben zicht op wat er wel en niet goed gaat. Belangrijker is wellicht dat we ook van nabij redelijk wat ervaring hebben met het verpleeghuis, omdat we allebei regelmatig op bezoek kwamen bij vrienden die hun laatste levensfase in een verpleeghuis doorbrachten. Je ziet dan van heel dichtbij wat er in feite met heel weinig middelen direct kan worden verbeterd in het belang van de bewoners, maar ook van de bezoekers en degenen die er werken. Het schort vooral aan communicatie.

2 Jullie doen een oproep tot meer burgerlijke ongehoorzaamheid in het boekje. Wat willen jullie daarmee bereiken?

We willen bereiken dat mensen nadenken over nut en noodzaak van regels. Wiens belang wordt er mee gediend en wiens belang wordt ermee geschaad als een regel al dan niet strikt wordt toegepast? Wat gaat er nou helemaal mis als een bewoner drie in plaats van een week mee met familie op vakantie kan? Waarom moet iemand als hij of zij een bepaalde leeftijdsgrens bereikt uit z'n vertrouwde omgeving worden gehaald om in een andere groep ergens anders in huis te worden geplaatst? Is leeftijd wel zo'n logisch criterium om zo'n verandering te rechtvaardigen, of zijn er betere argumenten om iemand juist in zijn of haar omgeving te laten? Moet alles altijd ergonomisch verantwoord zijn, of mogen bij de inrichting ook argumenten als huiselijkheid, gezelligheid meewegen. Dit soort voorbeelden en nog vele andere, waar vraagtekens bij de relevantie van regels kunnen worden gezet, treft de lezer in ons boekje aan.

3 Wat hebben jullie zelf geleerd van deze gesprekken over waardige zorg?

Dat met weinig middelen veel kan worden verbeterd. Dat zorgmanagers die betrokken zijn bij de mensen die bij hen wonen en werken bepalend zijn voor de sfeer in een huis. Dat er aandacht moet zijn voor communicatie en informatie in situaties waarin er zo veel verandert voor iemand die aan zorg wordt toevertrouwd en voor de naasten daaromheen. Dat grootschalige huizen andere voordelen bieden dan kleinschalige huizen. Dat een goede infrastructuur van zorghuizen en van de omgeving

er om heen, de aanwezigheid van voorzieningen en de reuring in en om het huis, voor bewoners maar ook voor bezoekers veel uitmaakt en het "leven" behoorlijk kan veraangenamen. Dat het werk van de verzorgenden heel veel aspecten omvat, waarbij je je af kunt vragen of dat geen aanleiding moet zijn om eens anders naar de personeelsinvulling te kijken qua functies en competenties. Wij hebben met een aantal naasten gesproken en van hen begrepen dat er nog veel winst te halen valt als naasten, verzorgenden en managers beter contact met elkaar hebben en elkaar leren begrijpen. Degene die afhankelijk is van zorg heeft daar veel baat bij.

Wij hebben ons boekje 'Thuis Wezen' genoemd. Met die titel willen we enerzijds aangeven dat mensen die zeer hulpafhankelijk zijn en als het ware verweesd raken als zij hun huis moeten opgeven, anderzijds kan uit deze titel ook de wens worden gelezen dat de nieuwe setting zowel voor de bewoner als voor de naasten een thuisgevoel oproept.

